

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὀ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὀ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Λνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Λντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Λσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

κου σο ονμουου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶λ

⁶λ Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ

χη η η μου ως θυ μι α α α μα α

ε νω πι ο ο ον σου ^πε πα αρ σι ι

ις τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου ^Δθυ

σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α

α α κου σο ονμουου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶λ

^χ⁶λ ^BΘου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δκαι θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶λ

⁶λ ^BΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶_λ

⁶_λ **Ε**υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκλε κτων αυ των ⁶_λ

⁶_λ **Π**αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ⁶_λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου ^Δ

μη λι πα να τω την κε φα λην μου ⁶_λ

⁶_λ **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θησαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ⁶_λ

^B
⁶ ^λ Ἄκουσον τὰ ῥήματα μου ὅτι
 ἠδυνθῆσαν ⁶ ^λ ὠσει παχὺς γῆς ἐρραγῆ
 ἐπιτῆς γῆς ⁶ ^λ διέσκορπισθῆτα ὁσταυ
 των παρατὸν Α δῆ ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ Ὅτι πρὸς σε Κύριε Κύριε οἱ ὀ
 φθαλμοί μου ^Δ εἰπίσοι οἱ ἠλπίσα ^Δ ἡμῶν
 τα νελεῖς τὴν ψυχὴν μου ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ Φυλάξον με ἀποπαγίδος ἧς
 συνέστησαν το μοι ^Δ καὶ ἀποσκάνδαλων
 των ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν ⁶ ^λ

^M ^B
⁶ ^λ Πέσονται ἐν ἀμφιβληστρωαυτῶν οἱ

αμαρτωλοι ⁶καταμοναςειμιεγωε

ωςαν ⁶παρελθω

⁶Φωνημου προς Κυριον ^Δεκεκραζα

^Δφωνημου προς Κυριον ^Βεδεη

⁶θην

⁶Εκχεω ^Βενωπιοναυτουτηνδε

ησινμου ^Δτηνθλιψινμου ^Βενωπιοναυτου

απαγγελω ⁶

⁶Εντω ^Βεκλειπειν ^Πεξ ^Βεμουτοπνευ

μαμουκαι ⁶συγνωσταςτριβουςμου

⁶Εν ^Βοδωταυτη ^Δη ⁶επορευο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι ⁶λ

⁶λ ^B Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α

και ε πεβλεπον ^Δ και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκων με ⁶λ

⁶λ ^B Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν ^Δ ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

⁶λ ^B Ε κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει

πα ^Δ Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η

εν γη ζων των ⁶λ

⁶λ ^B Προ σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο ο

τι ε ταπεινω θην σφοδρα ⁶λ

^B ^Δ
6 ^λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

^B
6 ^λ **Δ**ιο τι ε κρα ται ω θησαν υπε ρε με

^B
6 ^λ **Ε**ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

^Δ
6 ^λ μου **Δ**του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο

^B
6 ^λ νο μα τισου

^B
6 ^λ **Ε**με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε ως

ου αν τα πο δως μοι ⁶^λ

^M ^B
6 ^λ **Ε**κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

^B
ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

μου ⁶^λ

^Δ ^B
6 ^λ **Γ**ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

τα ^Δεις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶λ

Σπχηρά τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

^χ⁶λ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶λ τις υ πο στη σε
 ται ^χ⁶λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
 στιν ⁶λ

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον, τοῦ θεαδέλφου
 τιμήσωμεν, ἱερῶς οἱ θεόφρονες· ζυγὸν γὰρ
 δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ
 Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ
 βασιλείας κήρυξ γεγένηται, καὶ τούτου τὴν
 ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται. Δι' αὐτοῦ
 Παντοδύναμε, ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι.

^χ⁶λ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ

θείαν ἐπίγνωσιν· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἰκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^M
⁶λ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος ⁶λ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις ⁶λ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^Γχ ⁶λ
^B
 εκ πα σων των α νο μι ων αυ του ⁶λ

Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὀδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἰκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^Γχ ^M
⁶λ **Ἄ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
^B
^Γχ ⁶λ **ε** θνη ⁶λ **ε** παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι

λαοι

6
λ

Πόρρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφὸν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, ἱεροφάντορα πιστόν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, ἱεουργοῦντα μυστήρια. Ὅν καὶ νῦν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^χ^Μ
⁶^λ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ⁶^λ και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου ^χ⁶^λ με ε νει εις τον αι
 ω ω ω να ⁶^λ

Πόρρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφὸν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, ἱεροφάντορα πιστόν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, ἱεουργοῦντα μυστήρια. Ὅν καὶ νῦν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ων ρι ι φεις ου ρα νι ι ι ων θα λα

μων η ζι ι ι ι ω ω ω σαι Δ Α δελ

φο θε ε ε ε Ι α α κω ω ω ω βε π Χρι

στο ο ο ον τον θε ε ον χ ι κε ε ε

ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε του σω θη η η ναι τα α ας ψυ χα α ας

η η η η μων π

Και αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι αι ω ω ω ω νας των αι αι ω ω νων

α α α μην

Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι ι
α α α Πα α αρ θε ε ε νε τις μη α

νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο

ο χε ευ τοον το ο ο ο ο κον ο γαρ

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η

η η λθεν α αφρα στως σαρ κω ω ω θεις

^M ^Z ^M
 φυ υ σει Θε ο ο ο ος υ πα α αρχων
 και φυ σει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω προς δι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλ εν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α α ας η

η η η μω ω ω ω ων

Δ
ϙ

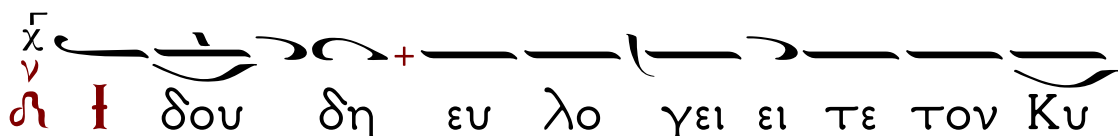
23-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

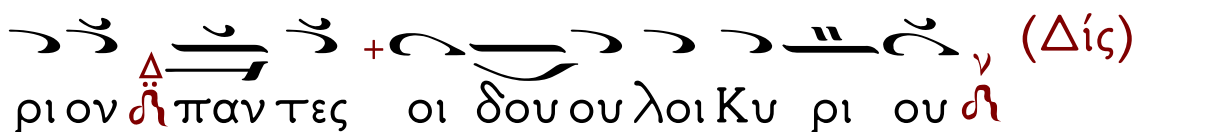
ου ου ζω η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

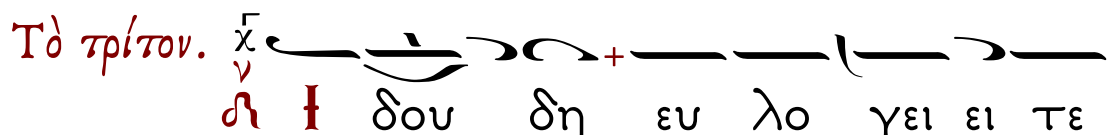
Προκείμενον
 Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας

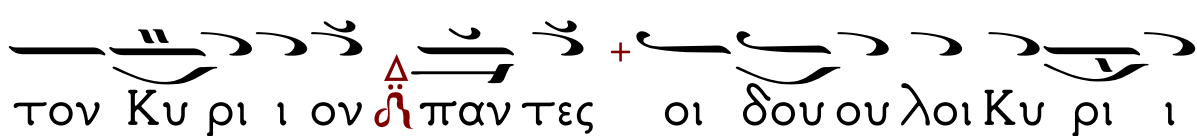
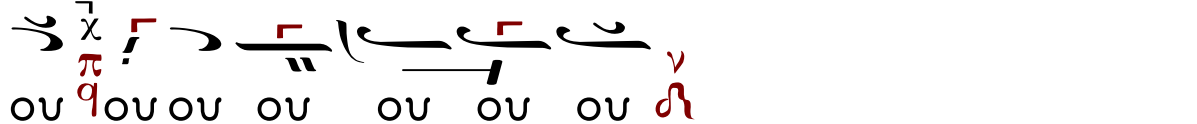
ᾠχος λ̣α̣ Νη

 δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον
 παντες οι δουουλοι Κυ ρι ου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.

 δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον
 παντες οι δουουλοι Κυ ρι ι
 ου
 ου ου ου ου ου

Προκείμενον
Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας
ᾠχος δ'

ᾠχος δ' Δι

Κυριος εισακουσαι μου
εν τω κεκραγειναι με προς αυτο
ον (Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Τὸ τρίτον. Κυριος εισακουσαι μου
εν τω κεκραγειναι με προς αυτο ο

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Προκείμενον.

ᾠχος 4/9 Πά

χ̄
π̄
9 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

ξει με Δ̄ πα σας τας η με ρας της ζω ης μου π̄
9

(Δίς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με π̄
9
υστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: χ̄
π̄
9 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

τα δι ω ξει με Δ̄ πα σας τας η με ρας της ζω
η ης μου ου ου π̄
9

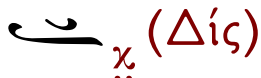
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας

Προκείμενον

ᾠχος λη̣ κ̣ε̣

$\overset{\lambda}{\chi}$ $\overset{\lambda}{\chi}$ $\overset{\eta}{\eta}$ **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον

 $\overset{\gamma}{\gamma}$ $\overset{\eta}{\eta}$ και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις

 $\overset{\chi}{\chi}$ (Δίς)
με $\overset{\eta}{\eta}$

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. $\overset{\lambda}{\chi}$ $\overset{\lambda}{\chi}$ $\overset{\eta}{\eta}$ **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τι

 σου σω σον με $\overset{\gamma}{\gamma}$ $\overset{\eta}{\eta}$ και εν τη δυ να μει σου κρι

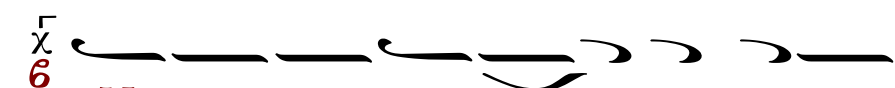
 νει ει εις με $\overset{\lambda}{\chi}$ $\overset{\eta}{\eta}$ ε ε $\overset{\chi}{\chi}$ $\overset{\eta}{\eta}$

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.
 Προκείμενον

ᾠχος λ π Βου

 Η βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
 (Δίς)
 την γην

Στίχ. Ἦρα τούς ὀφθαλμούς μου εἰς τά ὄρη,
 ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον.

 Η βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
 νο ον και την γη η ην

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Τῆ Παρασκευῆ Ἐσπέρας

Ἦχος Βαρύς Ϛ̣η

^{Ϛ̣}
^{Ϛ̣}

^{Ϛ̣} **Θ** Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει **Δ** το ε

^{Ϛ̣} (Δίς)

λε ο ος σου προ φθ α σει με ^{Ϛ̣}

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ^{Ϛ̣}
^{Ϛ̣} **Θ** Θε ος αν τι λη η πτωρ

^{Ϛ̣}

 μου ει ει **Δ** το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε

^{Ϛ̣}
^{Ϛ̣} **ε** ^{Ϛ̣}

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾦτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὄνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἕοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ριπιζομένῳ. μὴ γὰρ οἶέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἄνῆρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου

αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήφεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἢ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἢ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἄνθρωπος χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἶπητε αὐτῷ, σὺ κάθου ὧδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, σὺ στῆθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; εἰ μὲν τοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν Γραφήν, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅς

τις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήση, πταίση δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος· ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρούει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πράγμα. ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιούσιν εἰρήνην. Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, καὶ οὐκ

ἔχετε, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες! οὐκ οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὃς ἂν οὖν βουλευθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ Γραφή λέγει, πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ Πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

τον χωρον κα τε λα α βες ε κει ει νον ο

ον ε πο ο ο θη η η η σας πρε σβευ ε

τω Κυ ρι ω Α δελ φο θε ε ε ει ρη νευ

σαι αι το ον κο ο σμον και σω ω σαι τα

ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ω

ω ω ων

π
9

Πλαγίου Τετάρτου.

ᾠχος λ̣α̣ Νη̣

^Γ ^Ν
^χ ^ν ^Π ^Β ^Π ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶ ^λ

^Β ^Γ ^Β
⁶ ^λ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

^Κ ^Δ ^Γ ^Β ^Π ^Ν
^Δ ^λ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶ ^λ

⁶ ^λ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

^Δ ^λ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶ ^λ

⁶ ^λ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

⁶ ^λ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ

^Δ ^λ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ

^Δ ^λ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

⁶ ^λ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

Πα ρα σ χ ο υ Κυ ρι ε

Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω σ ο ν η

μας

Coι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ υ

υ υ ρι ε

Α μ η ν

ᾠχος λη Ἐναρμόνιος

Κυ ρι ε ε ε λε ε η σ ο ν

Κυ ρι ε ε λε η σ ο ν

Κυ υ ρι ε ε λε η η σ ο ν

Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σ ο ν

Π Κ Π
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

Π Κ Μ
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Π Κ Δ Π
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Κ Π
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Π Κ
Πα ρασχου Κυ υ ρι ε

Π Κ Μ
Πα ρασχου Κυ υ ρι ε

Π Κ Μ
Πα ρασχου Κυ ρι ε

Θεοτόκε Παρθένε.

ᾠχος λή — Κε

^Δ ^Κ ^φ ^Δ ^Κ
^λ ^χ ^θ ^ε ^ο ^{το} ^ο ^{κε} ^ε ^ε ^ε ^{πα} ^{αρ} ^{θε} ^ε ^ε
^κ ^π ^μ ^ο ^κ
^χ ^ν ^ε ^χ ^{αι} ^{αι} ^{αι} ^{αι} ^{ρε} ^ε ^ε ^κ ^ε ^{χα} ^{ρι} ^{τω} ^{με}
^Δ ^Κ ^Π
^ε ^{νη} ^η ^η ^η ^{μα} ^{ρι} ^ι ^ι ^α ^ο ^{κυ} ^υ ^υ ^υ
^Κ ^π
^{ρι} ^ι ^{ος} ^{με} ^ε ^{τα} ^α ^{σου} ^{ου} ^ε ^υ ^{λο} ^ο ^ο ^ο
^Κ ^χ ^θ
^γ ^η ^η ^{με} ^ε ^ε ^ε ^{νη} ^{συ} ^υ ^ε ^ε ^{εν} ^{γυ}
^Δ ^φ ^Κ
^υ ^ν ^{αι} ^{αι} ^{αι} ^ζ ^ι ^{και} ^ε ^υ ^{λο} ^ο ^ο ^ο ^ο ^γ ^η ^η
^Π ^ο ^χ ^θ
^μ ^ε ^ε ^ε ^{νο} ^ς ^ο ^{κα} ^ρ ^{πο} ^ο ^ο ^ο ^ς ^{τη} ^{ης} ^{κο} ^ι
^Κ ^π ^χ ^θ
^{λι} ^ι ^α ^α ^ς ^{σου} ^{ου} ^ο ^ο ^ο ^ο ^ο ^{τι} ^{σω}
^Π ^χ ^θ
^{τη} ^η ^{ρα} ^α ^α ^ε ^ε ^{τε} ^ε ^ε ^{κε} ^ς ^{τω}
^Κ ^λ ^Δ
^{ων} ^ψ ^υ ^υ ^{χω} ^ω ^{ων} ^η ^η ^η ^η ^μ ^ω ^ω ^ω

Π
ων

χ
q

^κ
ϕ
χ
q Πλουσι οι επτωχευσαν και επει

νασαν ^χ
q οι δε εκζητουντες τον Κυριον

^{γ'}
u ουκ ελαττωωθησονται παντοος

αγαθου χ
q

Το τέλος του τρίτου. ^Δ ^κ
χ
q παντοος αγα

^Δ ^Μ ^κ
θου ου ου ου ου χ
q

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν τῷ ξύλῳ ἡ κάρρα, τοῦ Ἀποστόλου συντέτριπται, ἀλλ' ἐν Παραδείσῳ τῷ ξύλῳ, τῷ τῆς ζωῆς σοι προσήνεκται· τῶν γὰρ προσκαίρων λυθείς, αἰωνίως ἀγάλλεται, οὐ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην σου κατάπεμψον.

Ἄ Κυ υ ρι ε ει και εν τω ξυ υ λω
 η κα ρα Ἄ του Α πο στο λου συν τε τρι
 πται Ἄ αλλ εν Πα ρα δει σω τω ξυ λω ἄ τω
 της ζω ης σοι προ ση νε κται Ἄ τω ων γαρ προ
 σκαι ρων λυ θεις Ἄ αι ω νι ως α γα λ λε ε
 ται Ἄ ου ταις πρε σβει ει αις ταις Εκ κλη σι αις Ἄ
 την ει ρη νην σου κα τα α πεε μ ψον Ἄ

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ
ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Κύριε, σὲ ὁμολογήσας γενναίως, ὁ
Ἀδελφόθεος γέγηθεν, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου, εἰλικρινῶς ὁ ἀοίδιμος· τοὺς δὲ
δυσφήμους ἐχθρούς, κατήσχυνε καὶ ἔπαυσε· διὰ
τοῦτο καὶ ἐναθλήσας, σοὶ παρέστη
ἀγαλλόμενος.

^N
^γ Ἄ **Κ**υ υ ρι ε σε ο μο λο γη η σας
 γεν ναι ως ^Δ Ἄ ο Α δελ φο θε ος γε γη θεν ^γ Ἄ
 Υι ον του Θε ου του υ ψι στου ⁶ λ ει λι κρι
 νως ο α οι δι μοσ ^γ Ἄ του ους δε δυ σφη
 μους εχ θρους ^Δ Ἄ κα τη σχυ νε και ε πα αυ
 σε ^Δ Ἄ δι α του ου το και ε να θλη σας ^Δ Ἄ σοι
 πα ρε στη α γαλλο ο με ε νος ^γ Ἄ

ᾠχος λδ Νη

^πχ^ν ^N Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
^M αι Υι υι ω ω ω ⁶λ και Α γι ι ω ω Πνε
^N ε ε ε ε ευ μα α α Πνεευ μα τι ^νδ
^νδ Του αρ χι ποι με ε νος Χρι στου ^Δα
δελ φος χρη μα α τι ι ι σας και δι ι α α
α α δο ο ο χος ^Δδ και εν α πο στο ο
λοις ε ε ε πι ση η μος ⁶λ τον υ περ α αυ του
θ α α να α τον η η γ α α α α πη η η
σας ^νδ και το μαρ τυ ρι ι ον ουκ ε πη σχυ υ
υν θης ^Δδ Ι α κω ω βε ε ε ε εν δο ο

ο ο ξε **Δ** αυ τον ι ι κε ε ε ε τε ε ευ

ε ε α α δι α α λει ει ει πτωσ **Δ** του σω

θη η ναι τας ψυχα α α ας η η η μων **γ Δ**

^χ
^ν **Κ**αι νυ υν και α ει ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω νων α μην ^ν **Α**
^ν **Α** νυμ φευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α
 φρα στως συ λλα βου ου σα σα ρ κι ^ν **Α** μη τηρ Θε
 ου του ου Υ ψι ι ι στου σων οι κε των πα
 ρα κλη σεις δε χου πα να μω με η πα σι χο
 ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα των
^ν **Α** νυ ν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο
 με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η μα α
 α ας ^χ
^ν **Α**

Ἔτερον Καὶ νῦν... Θεοτοκίον τοῦ μηναίου.
Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

^χ
^ν
 και νυ υν και α ει ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω νων α μην
^N
^ν
 ι δε μου της συν τε τριμ με ε
 νης καρ δι ας ^Δτους στε να γ μους Θε ε ο νυμ
^ν
 φευ τε ^νπροσ δε ζαι Παρ θε νε Μα ρι α και
 μη α πω ση πα να μω με ^ντα ας των χει ρων
 μου α γνη ^Δε παρ σεις ως φι λα γα θος ^β
 ι να υ μνω και με γα λυ νω ^Δτον με γα
 λυ νον τα το γε ε νο ση μω ω ω ω ω
 ων

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ'.

ᾠχος δ' Δι

χ^Μ
Δ

Ὡς του Κυ ρι ου μα θη της α νε
 δε ζω δι και ε το ευ αγ γε λι ον ως μαρ τυς
 ε χεις το α πα ρα α τρε πτον την παρ ρη
 σι αν ως α δε λ φο ο θε ος το πρε σβευ ει ν
 ως ι ε ρα ρ χης πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε
 ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα...Καὶ νῦν... ^χ ^Δ ^B

Το απαίω νος α

πο κρυφον και Αγ γελοις α γνω στον μυστηρι

ον ⁶ δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης

πε φα νε ρω ται ⁶ Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω

σει σα ρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ

πε ρ η μων κα τα δε ζα με νος ⁶ δι ου α

να στη σας τον πρω το ο πλα στον ^Δ ε σω

σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ^M ^χ ^B ω

ων ^Δ

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὀσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογούντα.

Ἦχος Δ
Τὸν εὐλογοῦσιν οὐν τακαὶ ἀγιὶ
ἀζόντα ἡμᾶς Κυριε φυλαττε
εἰ εἰ εἰς πολὺ ἀετῆ ἡ ἡ
Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.